

Cuvântul lui Dumnezeu la praznicul Adormirii Maicii Domnului

Cobor cuvânt în grădină, căci sunt Domnul puterilor cerești și am putere să cobor pe pământ la om, și grăiesc cuvântul Meu la cei credincioși, la cei ce Mă iubesc cu venirea Mea pe pământ. Amin.

Pace ție, popor adunat la izvor! Sunt Domnul. Numele Meu este *Cuvântul lui Dumnezeu*, și sunt Fiul Tatălui Savaot. Eu sunt Cel ce sunt, și te-am chemat și te-am adunat la masă cerească și pun pe ea înaintea ta cuvântul Meu și te hrănesc cu el, ca să fii și tu, precum Eu sunt, căci Eu sunt Cel ce sunt. Slavă Celui ce M-a trimis la tine, căci Eu fără trimiterea Lui nu vin, și fără de cuvântul Lui în Mine Eu nu pot să grăiesc, căci sunt una cu Tatăl, de o ființă cu El sunt, și tot așa Îmi este și lucrul. Când Eu îți spun aceasta, Mă fac Învățătorul tău ca să înveți de la Mine să-L iubești tu pe Tatăl Savaot așa cum Eu Îl iubesc, și prin ascultare Îl iubesc, căci sunt Fiul Lui, și nimeni nu-L poate asculta pe Dumnezeu decât prin iubire. Amin.

O, te-am adunat, poporul Meu, ca să te bucur Eu cu venirea Mea spre tine, și să te ajut să vii și tu spre Mine cu bucuria ta, cu venirea ta la izvorul Meu de cuvânt. Am întocmit pentru Mine și pentru tine grădini cerești pe pământ, ca să ne întâlnim pe pășunea lor și să te învăț să fii locaș al împărăției Mele pe pământ, căci dacă nu te faci împărăție a Mea, vine duhul rău și-și face el în tine stăpânire, tată, și Mă lași fără locaș în tine, fiule. Un popor ascultător și iubitor de Dumnezeu în mijlocul oamenilor este cea mai mare comoară de pe pământ, când el trăiește în Duhul Meu Cel bun frate cu frate, lucrare cu lucrare între frați, lumină din Lumină între Dumnezeu și om, și între om și om apoi, ca să am Eu cale cu hrană pe ea când vin de la Tatăl ca să păstoresc pe poporul cel ascultător și iubitor de Dumnezeu. Duhul cel bun din om Îl atrage pe Dumnezeu spre om și îl umple de daruri scumpe pe om și Îl odihnește pe Dumnezeu în om, poporul Meu. O, caută, tată, cu această fericire a Mea în tine, că Eu tânjesc după odihnă, tată, tânjesc după pacea Mea între Mine și om. Sunt cincizeci de ani de când te învăț făcându-Mi cale la tine cu învățătura Mea de cer nou și de pământ nou pe pământ și de înveșnicire a ta pe pământ prin ascultarea ta de Mine, tată. În ziua aceasta de mare sărbătoare pentru mama Mea Fecioara, Eu, Domnul, te cuprind la sân și te mângâi cu Duhul Meu Cel bun și te rog, tată, să fii tu asemenea Mie între frate și frate, căci duhul cel bun din om poate aceasta între om și Dumnezeu și între om și om pe pământ. Duhul cel bun din om este cel care poate ca Dumnezeu în om, și nu ca omul cel bun cu omul, iar duhul cel rău din om este duh care nu poate ca Dumnezeu și pentru Dumnezeu în om și pentru om. Mă fac Învățătorul tău când îți spun aceasta, poporul Meu, căci te voiesc sălaș al Meu pe pământ, tată.

O, ce frumos este omul prin care Eu, Domnul, privesc și înțeleg și grăiesc și lucrez și pot! Ce frumos este omul care se face locaș al vocii lui Dumnezeu pe pământ! Ce frumos este cel ce se întoarce de-a pururi de la el la Dumnezeu! Mă fac Învățătorul tău când îți spun acestea, și te învăț slava Mea în tine, poporul Meu cel de demult al Meu, și tu, cel de azi și cel de mâine popor al Meu. Primește, tată, de la Mine facerea ta și fă-te primitor de oaspeți cerești în tine, căci îngerii și sfinții dau să se veselească în tine și să-ți dea ție fața lor, fiule. O, să nu-ți fie rușine cu Dumnezeu pe pământ în ființa ta cea revărsătoare în părți. Cu diavolul și cu lucrarea lui cea largă să-ți fie rușine, dar nu cu Dumnezeu, poporul Meu. O, caută să ai temere de Dumnezeu, căci ea te ține să nu păcătuiești cu păcat când știi că e păcat ceea ce dai tu să păcătuiești. Cel fără de temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, odată făcut, nu te mai lasă să te îngrijești de Dumnezeu în trupul tău și în inima ta, ci te duce spre nepăsare de viața Mea în tine și în sânul Meu cel curat, și unde-și are loc omul curățat de păcat și de neascultare, tată.

O, a venit cu Mine pe pământ vremea cea sfântă, cea din Dumnezeu, căci pe pământ e vreme rea, poporul Meu, fiindcă omul s-a depărtat de Dumnezeu și trăiește întru ale sale, nu întru ale lui Dumnezeu, iar Eu, Domnul, Cel ce am făcut cerul și pământul, plâng biruit de om, căci omul Mă pune pe Mine jos ca să trăiască el în el viața sa, iar pe Mine Mă pedepsește la netrăire, la neființă în el, căci Ființa Mea e dulce când ea este în om, și se numește Duhul învierii din moarte în om, căci așa este lucrarea ființei Mele în om.

O, poporul Meu, am venit cu sânul plin de daruri, tată, și voiesc să ți le împart. Duhul Meu Cel bun, Cel blând și smerit cu inima, are în El toate darurile cerești, și ele sunt cuprinse în darul dragostei de Dumnezeu, dragostea cu care iubește Dumnezeu, cea care niciodată nu cade din Dumnezeu, cea care nu poate fi strivită în om când ea își are sălaș din Mine în om. Dulce este izvorul învățaturii Mele de peste tine, poporul Meu, și iată, Mă întâlnesc cu tine la izvor așa cum M-am întâlnit cu samarineanca la fântâna lui Israel și când am deprins-o pe ea să Mă cunoască și să Mă primească și să Mă poarte în ea, și apoi să Mă vestească Mesia Cel venit de la Tatăl pentru mântuirea lui Israel.

Ia creion și hârtie și scrie roadele duhului bun și roadele duhului rău, căci unde nu locuiește duhul cel bun, locuiește duhul cel rău, poporul Meu, dar Eu te învăț și mai mult de atât în vremea Mea cu tine, căci tu ești poporul venirii Mele a doua oară de la Tatăl, și-ți cer să fii mai sfânt decât toți sfinții care au fost pe pământ sfinți înaintea Mea, și apoi în cerul Meu cel de sfinți, îți cer mai mult pentru că Eu stau în mijlocul tău cuvânt, și învăluit în cuvânt stau, ca să Mă poți purta cu slava cuvântului Meu, care este râul vieții, și despre care scrie Scriptura că va să curgă el peste pământ din tronul Meu, fiule poporul Meu. Sfinții M-au iubit pe pământ cu virtuțile lor încărcate de dorul și de dragostea lor de Dumnezeu, cu mare nevoie lucrătoarele acestea, dar tu trebuie să Mă iubești cu ascultare de cuvântul Meu cel de la sfârșit de timp, și prin care Eu pregătesc omul pentru împlinirea lui cu Mine și cu ziua judecății faptelor, tată. O, nu te supăra că-ți cer iubire fără margini în împlinirea ta, căci Eu fără de margini te iubesc și te cresc ca să fii, și n-am iubit pe nimeni până la tine ca și pe tine; și precum mama își alăptează pruncul fără încetare ca să crească el, așa te-am hrănit și așa te hrănesc Eu pe tine cu laptele veșniciei ca să crești om veșnic și nu vremelnic, tată; și iată, îți spun și Eu ție, acum, că Mă doare să te văd că nu poți fi pe pământ ca și în cer, când Eu, Domnul Dumnezeuul tău, te hrănesc atât de sfânt, atât de mult, atât de dulce, tată. O, nu te supăra pe Mine când îți cer să fii ca Mine pe pământ între oameni, căci vederea trupului Meu se apropie spre ochii oamenilor, pic cu pic se apropie, și tu trebuie să fii fereastra prin care omul Îl va vedea pe Dumnezeu, tată. Fii înțelept, poporul Meu cel atâta de hrănit, căci oamenii te vor ști pe tine, cel hrănit de Mine cu laptele cerului, căci se va vedea pe tine semnul Meu, cuvântul Meu cel scris pe fruntea și pe trupul tău, fiindcă Eu mereu te-am învăluit în taina cuvântului Meu cel dătător de viață, și taina aceasta se va lăsa descoperită în ziua mărturiilor, și tu te vei vădi dacă ai ascultat sau dacă n-ai ascultat de Învățătorul tău. O, nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii ca Mine, căci cei prin care Eu Mă voi vedea, vor fi asemenea Mie atunci, și iată, te rog plângând, ia lacrima Mea și pune-o la inimioara ta și să nu-ți fie rușine cu Dumnezeu pe pământ, ci să-ți fie rușine cu diavolul și cu lumea lui cea largă, iar de Dumnezeu caută să ai temere sfântă, căci cel fără temere de Dumnezeu păcătuiește numaidecât, iar păcatul, odată făcut, te duce apoi în nepăsare de suflet și de curățire de păcat și te lasă neputincios pentru ridicarea ta, măi tată.

O, poporul Meu cel hrănit din cer pe pământ! Sfințește-te, tată, și nu te rușina să fii sfânt pe pământ. O, fiilor, curățiți-vă inimile și sufletele și trupurile și lăsați-vă spre veșnicie cu viața, căci Eu, Domnul, Mă pregătesc să așez pe pământ veșnicia, tată, și să vă cuprind în ea dacă Mă veți asculta. O, Mă doare să văd în viața ta și în casa ta și în curtea ta neascultare de Dumnezeu și de venirea Lui la tine, poporul Meu.

O, fiule care încă nu ascuți de pasul venirii Mele la tine cu veșnicia! Scoate, tată, din casa ta și din curtea ta tot ce Eu am zis că nu încap la Mine. Nu te supăra pe Mine că-ți cer să fii sfânt

în tine și în jurul tău. Plânge pământul, tată, după veșnicie pe el. S-a umplut pământul de ucideri, iar Eu i-am spus la început omului să nuucidă, și apoi i-am spus celelalte păcate la care ajunge omul prin ucidere. Sunt șapte mii de ani de atunci, și omul încă dă să nu înțeleagă ce i-am spus Eu lui să nu facă. Mă aplec plângând înaintea ta, poporul Meu cel de demult al Meu, căci te-am strâns la izvor ca să plâng cu tine și să te rog să Mă ascuți. Opriți-vă de la ucidere, fiilor! Opriți-vă de la carne, tată! Nu mai mâncați carne, tată! Și dacă nu vă veți opri, veți rămâne cu mâinile pline de sângele cel de la ucidere și vă va ajunge spaima în care mor sub mâinile voastre vietățile ucise de voi ca să le mâncați și ca să vă faceți lor mormânt, și vă veți umple de bolile cele de la durerile pe care Eu, Domnul, le trimit acum pe pământ peste toți oamenii care ucid vietate cu suflet în ea pentru ca să mănânce carnea ei. O, nu mai mâncați carne, tată! Fiecare să mănânce de la mama lui, fiilor. Nu mai amestecați trupurile, nu mai faceți acest păcat atât de mare, tată, căci de la acest păcat greu, a bătut de la începutul lumii peste om viforul duhului desfrânării și al părăsirii de Dumnezeu apoi pentru pofta cea din om. Eu când am făcut om din om, așa cum ar fi fost să se înmulțească omul, am lucrat altfel, am lucrat ca Dumnezeu, și am luat din bărbat pe femeie pe când bărbatul dormea adânc, și am umplut locul înapoi cu carne și am făcut om din carnea luată din om. Am făcut așa fiindcă atunci când l-am zidit pe om, l-am zidit să fie bărbat și femeie, și apoi am arătat că așa l-am zidit. Pe când cei doi erau un singur trup, nu era păcatul cel doborât în trupul omului, dar când am făcut două trupuri din trupul cel unul, atunci omul L-a depărtat pe Dumnezeu pentru trupul său și s-a făcut pe sine dumnezeu peste sine, iar Eu de atunci plâng doborât de om, plâng fără casă și plâng de șapte mii de ani, și am spus că vulpile au vizuine, iar păsările, cuiburi, dar Eu n-am unde să-Mi plec capul și să Mă odihnesc, căci omul M-a pedepsit la neodihnă și la plâns, poporul Meu. O, tată, nu mai mânca de la animal; nu mai mânca nici animal, nici mâncare de la animal. Nu mai mâncați carne, fiilor! Mâncați de la pânțelele cel sfânt, pe care Eu l-am făcut să vă dea vouă laptele lui. Mănâncă, fiule, ceea ce am zis Eu în rai să mănânce omul și fă-te sfânt, tată, și nu mai sta așa cum stai tu, că vine Domnul la tine cu sfinții, tată. Învață-te să primești și să odihnești pe Domnul, că e pribeag și e obosit Domnul tău, fiule scump. O, tu ești poporul venirii Mele când vin de la Tatăl, acum, a doua oară, și pentru aceasta sfințește-te, și sfânt să fii mereu, poporul Meu. O, nu iubi viața cea trecătoare, și învață să te folosești de ea numai pentru Dumnezeu, iar pentru tine nici un strop să nu iei din ea, că largă este calea cea cu păcat. Dă-te Domnului, căci Domnul S-a dat ție și te-a luat la sân ca să te crească sfânt, poporul Meu. O, iubește, tată, adunarea ta la sărbătorile cerești în grădinile cele sfințite de Mine, și dor și tot mai dor să-ți fie să vii să te întâlnești cu Mine în cuvânt și în slavă de cuvânt. Nici un fel de deșertăciune și de vorbiri deșarte să nu aduci în grădinile sfințite de Mine pentru sfinți și pentru Mine și pentru tine cu Mine pe pământ, ci să te aduci pe tine Mie, fiule, și să stai la împodobit, hrănind tu Duhul Meu Cel iubitor de fii curați și sfinți și ascultători, că vreau să iau de peste tine toată durerea, toată rana, toată apăsarea, tată, și să te cuprind apoi în duhul veșniciei, că mult și de prea mult timp aștept să am un popor care să Mă legene în durerile Mele de la om și să Mă mângâie în leagănul iubirii lui de Dumnezeu, așa cum și Eu îl mângâi pe el în leagănul așteptării Mele cu răbdare și cu iubire și cu poava peste el și după el.

Desparte-te de lume, poporul Meu! E vremea, tată. Scoate-o pe ea din inima ta și ia-Mă pe Mine în tine, căci Eu sunt Domnul Dumnezeuul tău. Să nu te temi că-ți este greu cu Mine și cu viața Mea în tine. Teme-te de viața de care tu nu poți să te desparți, căci iată cât te-a însemnat ea pe tine în trup și în duh! O, fă-te locaș al Meu, fiule atât de așteptat de Dumnezeu! Te-am hrănit, tată, cu mare așteptare după tine. Nu vei avea cum să te furișezi de locul tău de lângă Mine atâția ani cât ai mers pe cale cu Mine ascultând glasul Meu de peste tine.

Petrece acum, poporul Meu, în duhul sărbătorii mamei Mele, căci Eu și cerul Meu de sfinți și de îngeri petrecem cu tine, și apoi, spre scursul zilei, te cuprind iarăși în cuvânt, și iarăși te povățuiesc spre Mine, tată. Mama Mea te cuprinde și ea acum, și te mângâie cu duhul ei cel plin de cuvânt și te ajută pentru ascultarea ta de Dumnezeu, poporul Meu. Amin, amin, amin.

– O, mântuiește, Doamne, poporul Tău, și binecuvintează moștenirea Ta de azi și paște-o pe ea, că Tu ești Păstorașul Cel venit de la Tatăl Savaot ca să înalți un popor spre Tatăl. Amin.

Mângâierea mea de mamă, Fiule, Îți mângâie acum Ființa Ta și trupul Tău cu care iată cum stai, măreț și iubitor, cu chip iubitor în mijlocul poporului Tău cu mine în ziua mea de serbare a unirii trupului meu iarăși lângă trupul Tău cel veșnic, când Tu ai venit și mi-ai îmbrățișat trupul și l-ai suit în văzduh și l-ai făcut veșnic ca și pe al Tău, Fiule al meu. Îți mângâi poporul, Fiule scump, și îi spun lui așa:

Mângâie-L pe Cel ce te mângâie, popor mângâiat de Dumnezeu. O, nu te rușina cu Domnul pe pământ, ci rușinează-te să stai fără Dumnezeu între pământ și cer, iar statul cu Dumnezeu este cu fapta și cu vederea, ca nu cumva inima ta, care ar spune că ea are pe Dumnezeu în ea, să mărturisească ea strâmb când n-ar avea pe Dumnezeu faptă împlinită a inimii tale credincioase. Scoală-te frumos și fă voia Celui ce te cere să fii ca El, căci Domnul este Cel ce-ți grăiește chemându-te de la moarte la viață, de la păcat la sfințenie, de la vremelnicie la veșnicie pe pământ, căci pământul înnoi-se-va acum din loc în loc, începând de la tine, de la pământul de sub tine, și ocrotit fiind el pentru înnoirea și pentru sfințirea lui de către cei sfinți de pe el. Amin.

Și acum, Fiul meu Se lasă cu sărbătoarea mea cea plină de îngeri și de sfinți în grădinile Lui cu tine, și iarăși te vom îmbrățișa apoi în cuvânt la capătul sărbătorii, și va merge după tine apoi duhul învățaturii Lui și te va povățui în pașii tăi pe mai departe cu Domnul Dumnezeul tău pe pământ între oameni, o, popor al slavei venirii Fiului meu. El, Fiul meu, nu te-a smuls din lume, dar vrea să te așeze în mijlocul oamenilor lumină a Sa pe pământ. O, ascultă glasul Fiului lui Dumnezeu! Acesta este Fiul Tatălui Savaot și Fiul meu Cel Unul născut, iar tu să fii al Lui, și după chipul și asemănarea Lui să te așezi să fii pe pământ, popor al venirii Lui la tine după două mii de ani de la nașterea Sa pe pământ, Om și Dumnezeu desăvârșit între oameni. Amin, amin, amin.

– O, mama Mea, Ne vom așterne apoi cu toată slava zilei tale de serbare înaintea poporului cel hrănit cu mila Noastră de el, mamă. Îl vom îngriji, mamă, ca să aibă el cum să Ne slăvească pe Noi pe pământ prin lucrări cerești, așternute de Noi și de el pe pământ prin mânuțele lui, căci cei ascultători sunt mâinile și picioarele lui Dumnezeu pe pământ, mamă. Le vom da fiilor ascultători de povața Mea, le vom da lor tot sprijinul cel din cer și cel de pe pământ, ca să aibă ei grijă de toate ale Noastre care sunt și care vor fi spre mângâierea celor ce se vor ridica din trupul lor spre Noi ca să fie și ei cu Noi, cerești pe pământ, mamă. Amin.

Iar tu, popor adunat la izvor, bea, tată, cu dor și cu iubire și cu ascultare bea, și schimbă-te la față și la iubire și la inimă; bea și înseninează-ți mersul spre voia Mea în tine pe pământ. O, nu mai fii vremelnic, tată, că am venit la tine cu sânul plin de darurile veșniciei și voiesc pe toate să ți le dau ca să le porți, tată, și vino mereu la izvor ca să te păstoresc, ca să te primenesc și ca să-ți dau putere să poți ca Dumnezeu, poporul Meu. Eu te îndulcesc cu toate ale Mele. Adu-Mi și tu alinare, tată, și îndulcește-Mă cu ea, că plâng de dorul tău, poporul Meu cel de demult al Meu. Alipește-te, tată, cu cei mici ai Mei care M-au ascultat cu toată supunerea; și pentru că ei M-au ascultat și M-au ajutat și-Mi ajută sub crucea venirii Mele după om, ascultă-i tu pe ei în vremea aceasta, poporul Meu, căci iată, cu ei voi încheia Eu veacul cel păcătos de pe pământ și cu ei voi deschide porțile veșniciei, căci Eu așa am făgăduit că voi împlini, și sunt adevărat în cuvântul Meu cel de peste tine, poporul Meu, o, poporul Meu cel mângâiat de Dumnezeu, și cu care Eu, Domnul, Mă mângâi venind la el cu slava Mea cea de azi. Amin, amin, amin.

***

Acum, dacă am hrănit poporul cu cuvântul vieții și dacă l-am slobozit pe el întru ale sale, veghindu-i calea înapoi prin îngeri, fiindcă prin cuvânt și prin îngeri l-am adunat pe el la izvor, hai, copii din porți, hai să ne strângem puterile cele sfinte și să ne așezăm iarăși încă în carte pentru tot lucrul zilei, căci este încă în Mine cuvânt pentru poporul cel hrănit din cer, iar voi să-i

trimiteti lui apoi toată hrana zilei, ca să ia el din Duhul Meu și să poată apoi voia Mea cu el pe pământ, fiilor copii. Amin.

– O, Fiule Emanuel, e ziua mea cea de ridicare la Tine a trupului meu cel sfânt pe scară de îngeri și pe brațele Tale, căci Tu Te porți pe heruvimi, Fiule Doamne. Mă așez lângă Tine cuvânt pentru poporul Tău cel de demult al Tău, și pentru cel de azi și de mâine popor al Tău, ca să dăm noi hrană de viață celor ce iubesc viața lor în Tine și să întărim dorul de viață a Ta în ei, în cei ce cu mult mai puțin se străduiesc prin temerea de Dumnezeu să facă ei pe cele ale vieții peste viața lor pe pământ. Le spunem lor că viața pe care o au ei ținută de Tine în ei, este timpul când ei trebuie să-și crească și să-și culeagă roadele vieții, roadele Tale în ei, Doamne al vieții. Ei trebuie să învețe de la Tine viața dacă Tu îi hrănești pe ei cu învățătura vieții, și trebuie să învețe pe dinafară cu mintea și cu inima lor că Tu ești blând și smerit cu inima, Doamne și Fiule al meu. Cel blând și smerit cu inima este cel mulțumit, iar cel mulțumit este cel plin de Tine, și cel plin de Tine Te arată pe Tine pe pământ între oameni blând și smerit cu inima, și se face unul ca acela fereastră Ta, prin care Tu Te vezi cu oamenii pe pământ, făcându-le lor bine, Doamne blând, căci cu blândețe fără de margini cuvintezi Tu cuvântul vieții peste cei ce Te ascultă ca niște fii ai Tăi, și peste cei ce ascultă să facă voia Ta atât cât le rămâne lor să facă din toate voile lor pentru viața lor pe pământ. O, așa a fost poporul Tău cel de demult al Tău, care n-a stat la făcut după viața Ta, după placul Tău, ca un popor chemat și ales și credincios acum, la venirea Ta iarăși de la Tatăl la om ca să-Ți pregătești cea cu slavă văzută venirea Ta apoi, precum scrie despre ea în Scripturile venirii Tale, când toate neamurile care vor fi atunci pe pământ se vor plânge văzând înfricoșata Ta slavă, căci vei fi învăluit în haina judecării fapturii, și oamenii vor muri de frică văzând venirea Fiului Omului cu putere și cu slavă multă, dar fiii cei crescuți cu hrana cuvântului Tău, ascultători de Tine întru toate, Te vor asculta și atunci când Tu le vei zice lor: «Veniți, copii binecuvântați ai Tatălui Meu, căci voi M-ați iubit întru toate câte Eu am suferit sau am fost lipsit, și pe toate Mi le-ați împlinit ca să am și ca să pot fi pe pământ prin iubirea voastră și prin voia Mea în voi zi după zi până la venirea Mea cu putere și cu slavă multă, căci slava Mea e slavă ca a Unui Dumnezeu adevărat ce sunt». Amin.

O, în ziua mea de serbare întru sfinții Tăi, dau să Te mângâi pe Tine, Dumnezeule îndurerat, că adânc Te doare rana cea de la poporul Tău cel de demult al Tău și care a părăsit împlinirea Ta cea pentru slava Ta în fiul cel hrănit din gura Ta prin trâmbița Ta Verginica, cea care ca și Tine plânge și așteaptă venirea înapoi a poporului Tău cu care ai petrecut pe pământ cu cuvântul gurii Tale în mijlocul lui în vremea ei de pe pământ. Te mângâi, Copil îndurerat, căci omul care știe despre Tine și nu Te crește în el și nu Te slăvește în el apoi, Îți face Ție rană cu ne iubirea lui, cu nevegherea lui pentru viața și pentru fața Ta în el, Doamne al răbdării și al așteptării. Tu îl tot chemi la sânul Tău pe cel căzut din slava venirii Tale la om, dar el venind, nu vine, căci ca să vină iarăși la sânul Tău poporul, aceasta înseamnă să asculte de Tine cel ce vine ca să fie iar al Tău. O, nu mai plânge, nu mai plânge cu atâta jale, Dumnezeule duios și Fiule al meu, căci Tu ești Cel ce ai spus că tot ce este cu neputință omului, poți Tu, Stăpâne și Doamne al puterilor în cer și pe pământ, și poți ca un Dumnezeu adevărat ce ești. Omul Îți stă împotriva, dar Tu nu faci tot așa cu el, ci, din contra, îi ajuți lui puțința ca să poată el ca Tine sau măcar să nu mai poată ca el, Doamne și Fiule al meu. O, așa ai făcut Tu cu tânărul cel bogat, care nu putea să lase slava celor pământești și avutul lui cel mult, și pentru mântuirea lui cea de veci l-ai dus pe el în lipsuri mari și în neputință, ca să vadă el cu inima lui cea căutătoare după Dumnezeul vieții veșnice, să vadă el deșertăciunea vieții pământești și să se bucure o clipă de libertatea lui de cele vremelnice și de unirea cu Tine apoi a voii și a doririi lui, ca să-l unești Tu așa cu Tine, și nu cum voia el, plin de bogății, care sunt gunoi și neagoniseală pentru viața cea de veci, căci împărăția Ta și a fiilor ei nu este din lumea aceasta, și așa i-ai învățat Tu pe cei ce auzeau de la Tine cuvânt al vieții veșnice peste ei, Doamne Care dai viață celor ce știu să se lepede de sine pentru viața Ta în ei pe pământ, și apoi în sânul Tău.

Dau să mă apropii cu glasul meu de mamă a Ta și să-Ți îmbrățișez în duhul învățaturii vieții pe poporul cel adunat azi lângă noi la izvor și să Te mângâi în rana Ta, Fiule rănit de dor după poporul Tău cel hrănit cu hrana vieții. Dă-mi, Fiule scump, să fac voia Ta peste poporul Tău. Amin.

– Fie, mamă, voia Tatălui și a Fiului și a Sfântului Duh prin voia ta peste poporul cel venit la izvor. Amin.

– *O, popor atâta vreme purtat pe aripi de cuvânt! Dumnezeu Cuvântul te-a purtat pe tine pe aripi de cuvânt ca să te aibă al Lui și să-L ai tu pe El Domn și Dumnezeu al tău și să Se arate cu tine lumii necredincioase voii Lui întru ea, căci lumea are voia ei, în care nu încap voia lui Dumnezeu. O, adu-I tu bucuria cea deplină Fiului meu, Care te cheamă iarăși la El pentru voia Lui în tine. Îți amintesc cum îți proorocea Fiul meu că într-o zi dragostea ta de El te va da de gol că ești creștin, că ești copilul Lui după chipul Lui, și îți spun ție cuvânt de învățatură de viață veșnică peste tine, îți spun că urât este bărbatul care-și rade chipul cel așezat de Dumnezeu pe fața omului, căci Domnul l-a făcut pe om după chipul Său cel prea frumos. În ziua aceasta de învățatură la izvor, S-a așezat Fiul meu cu duhul învățaturii Sale în fiii Lui cei din porți ca să-ți dea din Domnul povăț de iubire și de viață a Domnului peste tine și peste chipul tău, popor de demult. O, vino înapoi, o, nu mai sta așa, popor al învățaturii cerești, nu mai sta, fiule, înaintea Domnului fără asemănarea chipului Lui pe chipul tău, căci acum dragostea ta poate să arate din tine că ești copilul Lui, că ești creștin, fiule. O, nu te mai împotrivi tu, cel ce ai fost învățat și așteptat de Dumnezeu, căci dacă azi tu te rușinezi între oameni cu chipul cel slăvit pe care l-a făcut Domnul pentru om, rușinat vei sta înaintea Lui și a îngerilor Lui la întâlnirea ta cu El față către față, și nu ți-ar fi durerea o zi, ci veșnică ți-ar fi, iar rușinea tot la fel, căci așa soartă de veci are cel ce se rușinează cu Dumnezeu înaintea oamenilor trecători pe pământ și în cer, căci cine trăiește trecător pe pământ, tot așa va fi și în cer.*

O, popor strigat de Domnul iarăși la viață! Adu-ți aminte de toate cuvintele Lui de peste tine și vezi ce faci cu viața ta, căci Domnul te așteaptă. O, popor căzut de pe cale, rău e fără călăuză pe pământ, rău e prin noapte fără zi peste ea mereu, dar tu nu mai știi că viața fără călăuză e scrisă de diavolul cel vrăjmaș ție și lui Dumnezeu. Te-a povățuit Domnul să vii să ștergi de la fața Lui păcatele tale, păcatele împotrivirii tale, păcatele despărțirii tale de voia lui Dumnezeu, și pe cele dintre tine și fratele tău săvârșite și despărțitoare de frați, căci cine nu are frați în Domnul pe pământ, acela nu mai are nici un fel de avere pentru vecii, fiindcă un popor credincios și unit sub brațul Domnului e cea mai mare comoară de pe pământ și din cer, cea mai mare avuție pe care o poate avea omul credincios pe pământ, și apoi în cer, cea mai mare slavă a omului pe pământ, fiule. Poporul cel credincios după voia Domnului pe pământ este cununa de slavă a Domnului, este coroana slavei Domnului pe pământ între oameni, iar cel ce se rușinează pe pământ cu așa avere, acela este om fără minte, om fără mers, fără chip și fără frumusețe între oameni. Dar tu adu-ți aminte de toate cuvintele Domnului și trezește-ți iubirea și hai să faci ca Domnul, căci tu ești scris în cer că a vorbit mulți ani cu tine Domnul și că mult te-a învățat să crezi cuvântul Lui și să-l faci împlinit peste tine la vremea împlinirilor toate, și iată vremea aceea când nimeni nu-ți mai pune ție stavilă să poți ca Domnul pe pământ.

Ca și Fiul meu și Dumnezeul tău, tot la fel te învăț și eu, căci sunt mamă miloasă de fii. Întoarce-te să fii copil ascultător, popor de demult, și uită-te în cartea Lui cea de cincizeci de ani, și pe a cărei trepte vrea Domnul să te ridice pe treapta mării Lui, și vezi în carte că te-a învățat să-ți faci ție și Lui rai în casa și în curtea ta, și să se apropie îngerii la mirosuri sfinte de flori fel de fel la frumusețe și la miros, iar tu să fii cel binecuvântat de El pentru ascultarea ta în casa ta de pe pământ. O, nu mai călca cu viața ta de pe pământ poruncile lui Dumnezeu, poruncile vieții, fiule. Tu ești popor învățat de Dumnezeu. Ascultă de El, și nu de tine, fiule, și nu de fiii tăi, ci învață-i pe ei ascultarea de Dumnezeu, ca să poți și tu asculta de Dumnezeu apoi. O, de ce nu spui tu copiilor tăi drumul tău cu Dumnezeu atâta vreme? De ce ascunzi tu de fiii tăi

glasul Domnului de peste tine, petrecerea ta cu Domnul atâta vreme pe pământ? O, fiii tăi n-ar fi fost atât de lumești acum dacă tu zi după zi mai mult L-ai fi ținut mare în tine pe Domnul înaintea fiilor tăi. Să știi, fiule hrănit din cer, să știi că nu mai e mult, un picuț mai este și te vor judeca fiii tăi și te vor numi tată nemilos de fii și-i vei vedea plângând amar și te vei rușina și vei plânge cu nemângâiat suspin că ți-a fost nepăsarea așa de mare și că ți-a fost rușine cu Dumnezeu pe pământ. Sunt mamă miloasă de sufletele celor ce au fost hrăniți Fiului meu cu laptele cuvântului ieșit din gura Lui ca să te aibă pe tine popor al Lui pentru venirea Lui și pentru cerul Lui de sfinți. Te povățuiesc spre înviere. Dă-I Fiului meu mâna ca să te scoale din zeama ta. Ai rămas cu păcatul și n-ai voit să rămâi cu Fiul meu. O, dă-te Lui acum, când iarăși El te cheamă! Și dacă voiești să poți așa, nu mai păcătui, căci păcatul îți întunecă frica de Dumnezeu și ridicarea ta din păcat. O, nu mai păcătui, nu mai ucide vietate ca să-i mănânci trupul, căci Dumnezeu când a făcut omul, i-a dat altfel să mănânce, dar omul s-a așezat din părinți spre păcat și nu se mai scoală. O, scoală-te, că Se apleacă Fiul meu până spre tine iar! Cei ce au fost cu râul Său de cuvânt și nu mai stau acum lângă El cu ascultarea cea pentru sfințenie, aceia nu au altă cale spre Fiul meu decât întoarcerea la El și la râul învățaturii Lui, cel plin de viață veșnică în el. Sunt mama milei cea pentru om. Învață-te să citești în carte și să poți pentru Domnul Dumnezeuul tău și pentru tine, popor de demult al Domnului, copile rătăcit de la pieptul Fiului meu, Mântuitorul tău. Amin, amin, amin.

– O, mamă a Mea dulce, Îmi strigi fiii cei rătăciți de la dragostea Mea, de la pieptul Meu duios după ei. O, mamă, e mai tare omul decât Mine, mamă. Cel ce nu ascultă de povața Mea de peste el, e mai tare decât Mine, mamă. Iată de ce plâng Eu cu atâta jale, mama Mea. O, câtă învățătură le-am dat, mamă. Mă uit la copiii celor ce au fost pe cale cu Mine la începutul și la mijlocul celor cincizeci de ani de cuvânt acum, și Mă podidesc lacrimi pline de rușine înaintea vrăjmașului Meu și al lor, diavolul, mamă. Iată ce copii au cei care au mers cu Mine pe cale cântând sau plângând atâția ani, mamă, după cum era bucuria Mea de la ei, sau jalea Mea de la omul cel lumesc, care Mă ține pe cruce ca să păcătuiască el, mamă!

O, popor mititel la credință, dacă tu n-ai fi părăsit duhul credinței cea pentru venirea Mea cuvânt de învățătură la tine, n-ar fi ajuns nici fiii tăi fii ai lumii. Adu-ți aminte cum mergeai tu cu Mine pe cale și uită-te la fiii tăi cum merg, și nu mai sta din plâns pentru răspunsul care-l vei răspunde înaintea Mea pentru pașii fiilor tăi, pe care nu i-ai mai povățuit cu viața ta cerească înaintea lor și cu rugăciunea ta fierbinte pentru ei înaintea Mea. O, cât râde de tine satana! O, cât Mă doare că nu te întorci la Mine așa cum Eu te aștept să fii acum, când Eu, Domnul, Îmi așez pe pământ fața cea văzută a lucrării Mele cu tine cincizeci de ani, poporul Meu cel de demult al Meu! O, tată, te adun mereu, te strig adesea la izvor și te hrănesc și te îndemn, dar tu ești mititel și rece de dragoste acum, când Eu trebuia să te am mare lângă Mine. O, cum să fac cu tine să te temi de Dumnezeu și să-L urmezi cu dor și cu ascultare, fiule? Eu, Domnul, pot să întăresc peste tine unealtă de trezire și de curățire ca să nu mai stai în păcat și în neîmplinirea cuvântului Meu de peste tine, poporul Meu.

Eu, Domnul, voi cerceta acum pe tot fiul care a iubit calea Mea cu el pe pământ atâta vreme în vremea aceasta, și voi lucra cu toate puterile cerești pentru ridicarea sau pentru curățirea lui de păcat și de neascultare, acum, când diavolul Mă îndurerează adânc, arătându-Mi-i pe cei hrăniți de Mine și despărțiți acum de la pieptul Meu pentru ca să facă ei faptele trupului, ei și fiii lor, care, iată-i, nu mai au nici credință, nici rușine, nici port cuvios, nici sărbătoare, nici cruce, nici hrană din cer, nici țară, nici neam sfânt, nici rugăciune pentru iertarea păcatelor lor, căci viața lor cea cu păcat în ea le-a stricat mintea și le-a învăluit inima în mreaja lui cea înșelătoare peste om.

Plâng după tine, poporul Meu de demult al Meu. Te strig, tată, mereu, ca să-ți dau învierea. Dă-Mi mâna ca să te scoli și ca să nu mai cazi iar! Deschide cartea Mea cu tine și vezi în ea ce înseamnă sculare. Bucură-te cu Mine, tată, ca să-ți piară din inimă bucuria cea străină de Dumnezeu. Vino la izvor și cere apă și cere putere sfântă peste tine, fiule, căci Eu am fii scumpi

la gura izvorului Meu, și ei îți vor împărți ție viață și putere, tată, dacă vii ca să iei. O, vino și învață scularea ta și viața Mea în viața ta, poporul Meu care M-ai umplut de dor după tine, tată. O, scoate de la tine neîmplinirea, că Eu vin curând cu toate ale sfințeniei Mele ca să le așez pe pământ, iar pe tine voiesc să te găesc priment și împodobit pentru cele ce vor rămâne, tată. Adu-ți aminte cu dor de viața cuvântului Meu de peste tine și vino iar să fii cu Mine și dă-Mi iar loc în tine și iartă-Mă de durerea Mea cea multă de la tine, că Mă doare, tată, de la tine, și tu nu Mă mai ierți ca să Mă scoți de sub durere. O, nu Mă mai ține sub durere; vindecă-Mă, fiule, ia de pe Mine această povară! Să ne iubim unul pe altul, tată. Amin.

Acum, pace ție de la Mine, poporul Meu cel de demult al Meu; pace ție dacă vei ști să înțelegi ce înseamnă pacea dintre Mine și tine! Ia pe tine chipul și asemănarea Mea și a mamei Mele, care te cheamă ca și Mine de dulce sub cortul împăcării, fiule. Mă apropii tot mai cu putere de arătarea slavei chipului Meu înaintea neamurilor de pe pământ, care nu veghează pentru venirea Mea și care se vor plânge atunci cu jale fără mângâiere, văzându-Mă venind, așa cum am făgăduit că voi veni arătându-Mă venind. Amin.

O, ascultă glasul Meu de chemare, poporul Meu cel de demult al Meu. Vino, tată, să așez în tine voia Mea ca și în cer și așează-ți gospodăria ta în viață de rai. Fă rai în curtea și în casa ta pentru tine și pentru Mine și pentru sfinți, tată. O, Eu nu te voi lua ca pe unul care n-ai știut, și de aceea te voi cerceta acum, și voi lucra ajutat de puterile cerești pentru ridicarea ta spre voia Mea cea dulce, care te cheamă sub ea, sau pentru curățirea ta de păcat și de neascultare, acum, când diavolul, vrăjmașul Meu și al tău, Mă îndurerează adânc, arătându-Mi-i pe cei despărțiți de la pieptul Meu și care odinioară erau poporul Meu.

Te-am hrănit și te-am adăpat azi la masa Mea și la izvorul Meu în zi de sărbătoare pentru mama Mea, poporul Meu. O, scoală-te, tată, scoală-te, ca să fii tu mângâierea Mea, așa cum atâta vreme a despărțirii tale de Mine ai fost durerea Mea. Acum scoală-te și dă-Mi iertare de sub durere și ia-Mă să-ți fiu Domnul învierii tale, să-ți fiu iarăși Domnul Dumnezeuul tău, și apoi să fiu Domnul iubirii tale cea pentru Mine, iubire înnoită de Mine, înnoită iar, poporul Meu. Amin, amin, amin.

15/28-08-2007